

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010127
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8723010127.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. septembra 2023 v trestnej veci obžalovaného A. B. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B. C. D. E. F. - nar. X.XX.XXXX v Poprade-Spišskej Sobote, trvale bytom
G. H., I. C. J. XXX/XX, C.
K.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

- z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a § 138 písm. j/ Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

p r e t o ž e

-dňa 28. 02. 2020 v rodinnom dome na adrese G. H., I. L. XXX/X, okr. Poprad vedomý si toho, že poškodení M. F., nar. v roku 1944 a L. F., nar. v roku 1949, obidvaja trvale bytom G. H., I. L. XXX/X sú osobami vyššieho veku a že je u nich znížená schopnosť chápať a správne vyhodnocovať okolnosti súvisiace s dispozíciou s finančnými prostriedkami, zneužil tento ich stav a po predchádzajúcej vzájomnej dohode s L. F. uzatvoril s nimi ústnu zmluvu o pôžičke na základe, ktorej mu poškodení požičali finančnú hotovosť vo výške 800 € a ktorú sa zaviazal vrátiť v lehote do 02. 03. 2020, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke a preberania finančných prostriedkov vedel, že tieto finančné prostriedky nebude môcť poškodeným v dohodnutej lehote vrátiť, pretože mal dlhodobé finančné problémy a boli voči nemu vedené aj viaceré exekúcie

-dňa 03. 03. 2020 v rodinnom dome na adrese G. H., I. N. XXX/XX, okr. Poprad vedomý si toho, že poškodení O. F., nar. v roku 1941 a L. F., nar. v roku 1940, obidvaja trvale bytom G. H., I. N. XXX/XX sú osobami vyššieho veku a že je u nich znížená schopnosť chápať a správne vyhodnocovať okolnosti súvisiace s dispozíciou s finančnými prostriedkami, zneužil tento ich stav a po predchádzajúcej vzájomnej dohode s L. F. uzatvoril ústnu zmluvu o pôžičke na základe, ktorej mu poškodení požičali finančnú hotovosť vo výške 2.100 €, ktorú sa zaviazal vrátiť v lehote do 06. 03. 2020, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke a preberania finančných prostriedkov vedel, že tieto finančné prostriedky nebude môcť poškodeným v dohodnutej lehote vrátiť, pretože mal dlhodobé finančné problémy a boli voči nemu vedené viaceré exekúcie,

čím takto pokračovacím konaním uviedol poškodených M. F., L. F., O. F. a L. F. do omylu a spôsobil im škodu v celkovej výške 2.900 €,

t e d a

-spoločným pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a skutky spáchal na osobách vyššieho veku a na viacerých osobách.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov a 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody
z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona mu zároveň z r u š u j e výrok o spoločnom treste odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 47T/67/2020 zo dňa 27.4.2021, právoplatného dňom 27.4.2021 podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona vo výmere 3 /troch/ rokov, výkon, ktorému mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 /päť/ rokov, s probačným dohľadom nad jeho správaním podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, spolu s povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému O. P., nar. X.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom Q. G. – L. J. D. K. XX škodu vo výške 22 124,43 eur, poškodenej L. J., nar. X.X.XXXX v Žiline, trvale bytom Q., O. F. XXXX/XX škodu vo výške 3 371,91 eur, poškodenej R. S., nar. XX.X.XXXX v Žiline, trvale bytom N., F. XXX škodu vo výške 1 787,- eur podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona a ktorým bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/51/2019 zo dňa 30.8.2019, právoplatný dňom 6.11.2019 a ktorým mu bol podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ rokov, výkon, ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 /troch/ rokov, s probačným dohľadom nad jeho správaním podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného A. B. obžalobu pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

-dňa 28. 02. 2020 v rodinnom dome na adrese G. H., I. L. XXX/X, okr. Poprad vedomý si toho, že poškodení M. F., nar. v roku 1944 a L. F., nar. v roku 1949, obidvaja trvale bytom G. H., I. L. XXX/X sú osobami vyššieho veku a že je u nich znížená schopnosť chápať a správne vyhodnocovať okolnosti súvisiace s dispozíciou s finančnými prostriedkami, zneužil tento ich stav a po predchádzajúcej vzájomnej dohode s L. F. uzatvoril s nimi ústnu zmluvu o pôžičke na základe, ktorej mu poškodení požičali finančnú hotovosť vo výške 800 € a ktorú sa zaviazal vrátiť v lehote do 02. 03. 2020, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke a preberania finančných prostriedkov vedel, že tieto finančné prostriedky nebude môcť poškodeným v dohodnutej lehote vrátiť, pretože mal dlhodobé finančné problémy a boli voči nemu vedené aj viaceré exekúcie

-dňa 03. 03. 2020 v rodinnom dome na adrese G. H., I. N. XXX/XX, okr. Poprad vedomý si toho, že poškodení O. F., nar. v roku 1941 a L. F., nar. v roku 1940, obidvaja trvale bytom G. H., I. N. XXX/XX sú osobami vyššieho veku a že je u nich znížená schopnosť chápať a správne vyhodnocovať okolnosti súvisiace s dispozíciou s finančnými prostriedkami, zneužil tento ich stav a po predchádzajúcej vzájomnej dohode s L. F. uzatvoril ústnu zmluvu o pôžičke na základe, ktorej mu poškodení požičali

finančnú hotovosť vo výške 2.100 €, ktorú sa zaviazal vrátiť v lehote do 06. 03. 2020, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke a preberania finančných prostriedkov vedel, že tieto finančné prostriedky nebude môcť poškodeným v dohodnutej lehote vrátiť, pretože mal dlhodobé finančné problémy a boli voči nemu vedené viaceré exekúcie, čím takto pokračovacím konaním uviedol poškodených M. F., L. F., O. F. a L. F. do omylu a spôsobil im škodu v celkovej výške 2.900 €.

Obžalovaný A. B. v konaní pred súdom spáchanie žalovaných skutkov v podstate nepoprel a bránil sa len tým, že poškodených požiadal o finančnú pomoc z dôvodu svojich vtedajších zlých finančných pomerov s tým, že im povedal, že požičané finančné prostriedky im vráti potom, čo jemu poľská banka BNP Paribas vyplatí finančnú čiastku vo výške cca 400 000,- eur a čo poškodeným mal zdokladovať aj predložením príslušného dokladu a emailovej komunikácie s poľskou bankou, k čomu však nedošlo ani doposiaľ a že z tohto dôvodu potom ani on poškodeným predmetné pôžičky v dohodnutej lehote nevrátil. Obžalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že peniaze od poškodených si požičal aj preto, že od bankových inštitúcií si peniaze požičať nemohol, keďže nemal čím ručiť, bol bez príjmu a mal viacero záväzkov vo vzťahu k rôznym subjektom, napr. zdravotným poisťovniam a nebankovým spoločnostiam, ktoré boli predmetom viacerých exekučných konaní vedených proti jeho osobe i napriek tomu, že v čase skutku bol konateľom spoločnosti Mitora s. r. o., so sídlom Spišská Teplica, s mesačným príjmom cca 500,- až 800,- eur a vykonával živnosť – poskytovanie poradenstva pri získaní náhrady škody pri dopravných nehodách.

V ďalšej časti svojej výpovede sa obžalovaný vyjadroval už len k okolnostiam a skutočnostiam svedčiacich o jeho údajnej spolupráci s poľskou bankou BNP Paribas, o vyplatení finančných prostriedkov i prostredníctvom iných osôb (T. L., L. P., U. Q. a L. H.), ktorým mali nasvedčovať aj ním predložené listinné dôkazy v podobe emailovej komunikácie s U. Q., bytom Krakow, Poľsko a v podobe bankových výpisov z účtu vedeného v G. G. T. na meno H. B..

Svedkyňa L. B. – manželka obž. A. B. (pôvodne spoluobvinená osoba, proti ktorej bolo uznesením Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/13/2023 zo dňa 15.3.2023, právoplatného dňom 30.3.2023 trestné stíhanie zastavené podľa § 241 ods. 1 Trestného poriadku, s použitím § 215 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku a § 9 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku, pretože jej trestné stíhanie bolo neprípustné pre späťvzatie súhlasu poškodených osôb s jej trestným stíhaním), v konaní pred súdom využila svoje právo a nevy povedala.

Poškodený M. F. vo svojich výpovediach k podstatným okolnostiam žalovaného skutku v bode 1 uvádzal, že obžalovaný ho spolu so svojou manželkou L. B. požiadal o pôžičku vo výške 800,- eur s tým, že potrebujú niečo zaplatiť alebo uhradiť, žeby mohli dostať peniaze zo zahraničia s tým, že im hneď potom požičané peniaze vrátia, k čomu však nedošlo i napriek tomu, že obžalovaného o vrátenie peňazí žiadal osobne a opakovane. Svedok tvrdil, že obžalovaný ho opäť spolu s manželkou žiadal aj o ďalšiu pôžičku, dokonca aj o vkladnú knižku, čo však už odmietol.

Skutočnostiam, ktoré vo svojich výpovediach uvádzal poškodený svedok M. F. korešpondovali aj s listinným dôkazom v podobe zápisnice o trestnom oznámení M. F. zo dňa 7.7.2020.

Poškodená L. F. – manželka M. F. vo svojich výpovediach zhodne potvrdzovala, že obžalovanému spolu s jeho manželkou L. B. požičali peniaze s tým, že obžalovaný jej vtedy povedal, že jemu majú prísť nejaké peniaze a že im následne pôžičku vráti do 3 dní, k čomu však nedošlo. Svedkyňa potvrdila i to, že obžalovaný sa pokúsil získať od nich pôžičku ešte raz i napriek tomu, že im predchádzajúcu pôžičku dovtedy nevrátil.

Obaja poškodení potvrdili, že v súčasnosti im požičané peniaze boli vrátené, čo zodpovedalo listinnému dôkazu v podobe poštovej poukážky o úhrade pôžičky dňom 3.4.2022 manželkou obžalovaného L. B..

Poškodený O. F. vo svojich výpovediach k podstatným okolnostiam žalovaného skutku v bode 2 potvrdil, že obžalovaný ho spolu s manželkou L. B. požiadal o pôžičku vo výške 2 000,- eur alebo vo výške 2 100,- eur, s tým, že mu ju vrátia do 2.3.2020, k čomu však nedošlo a obžalovaný spoločne s manželkou L. B. ho neskôr znova žiadali o pôžičku vo výške 1 500,- eur, ktorú mu však už neposkytol. Svedok nevedel o dôvodoch a účelu pôžičky a tvrdil, že obžalovaný mu v tom čase povedal len to, že im peniaze chýbajú a že musia ešte niečo niekde vložiť a že peniaze obžalovanému požičal iba preto, že manželka obžalovaného L. B. je rodinou - dcérou jeho sesternice. Z výpovede svedka vyplývalo i to, že obžalovaného opakovane žiadal o vrátenie požičaných peňazí, ale obžalovaný sa vyhovára a stále mu iba tvrdil, že peniaze nemá alebo, že jemu neprišli peniaze.

Skutočnostiam, ktoré vo svojich výpovediach uvádzal svedok poškodený O. F. zodpovedali aj listinnému dôkazu v podobe zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 7.7.2020, ktoré vo veci podal poškodený M. F..

Poškodená L. F. – manželka O. F. potvrdila, že obžalovanému spoločne s jeho manželkou L. B. požičali peniaze vo výške 2 100,- eur, ktoré im mali byť vrátené do týždňa od pôžičky, k čomu však nedošlo a obžalovaný ich znova žiadal o poskytnutie ďalšej pôžičky, čo už odmietli. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný im pri poskytnutí pôžičky vysvetľoval dôvod požičania peňazí, ktorému však ona nerozumela a obžalovanému verila, že peniaze im do týždňa vráti tak, ako im to prisľúbil.

Obaja poškodení potvrdili, že v súčasnosti im požičané peniaze boli vrátené, čo zodpovedalo listinnému dôkazu v podobe poštovej poukážky o úhrade pôžičky dňom 14.4.2022 manželkou obžalovaného L. B..

Svedok T. L. nemal žiadne vedomosti o žalovaných skutkoch alebo o konaní obžalovaného o ktorom vedel iba to, že má bankový účet vedený v G. G., ktorý do roku 2018 využíval i on a od roku 2018 aj L. H.. Svedok sa v ďalšej časti svojej výpovede vyjadroval už len k účtu v poľskej banke Paribas, ktorý mal založiť na žiadosť L. H. a pre potreby obchodovania na burze spoločnosťou SIRIUS CAPITAL s. r. o.

Svedok L. L. H. v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Z listinného dôkazu v podobe indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií vyplýva, že voči obžalovanému sa už najmenej od roku 2004 a to až do roku 2020, teda i v čase spáchania skutku viedli viaceré exekučné konania na základe poverení vydaných Okresným súdom Poprad a Okresným súdom Banská Bystrica, čo potvrdzujú aj ďalšie listinné dôkazy v podobe správ jednotlivých súdnych exekútorov - O. L. N., O. O. V., O. T. C., O. L. F. a O. P. V., z ktorých objektívne vyplýva, že v exekučných konaniach vedených proti obžalovanému boli vymáhané istiny s príslušenstvom vo výške presahujúcej čiastku 200 000,- eur, vrátane blokácie bankových účtov obžalovaného a jeho manželky L. B., resp. blokácie bankových účtov spoločnosti MITORA GROUP s. r. o., IČO: 35 11 35 37, ktorej konateľom v tom čase bol práve obžalovaný A. B. s tým, že tieto bankové účty boli vedené vo viacerých peňažných a bankových ústavoch so sídlom v Slovenskej republike, Českej republike, prípadne s ich pobočkami sídlacimi na území Slovenskej a Českej republiky, a to i bez započítania pôvodne vymáhaných exekučných nárokov v dôsledku zmeny zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní.

Takto vykonané dokazovanie po jeho vyhodnotení podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho, kto ich obstaral v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, § 12 a § 19 Trestného poriadku konajúci súd viedlo k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, že mu postačuje na jeho rozhodnutie v danej trestnej veci a že hodnotené dôkazy boli získané a zabezpečené zákonným spôsobom a zároveň i k záveru, že žalované skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný A. B. na tom skutkovom základe, že

-dňa 28. 02. 2020 v rodinnom dome na adrese G. H., I. L. XXX/X, okr. Poprad vedomý si toho, že poškodení M. F., nar. v roku 1944 a L. F., nar. v roku 1949, obidvaja trvale bytom G. H., I. L. XXX/X sú osobami vyššieho veku a že je u nich znížená schopnosť chápať a správne vyhodnocovať okolnosti súvisiace s dispozíciou s finančnými prostriedkami, zneužil tento ich stav a po predchádzajúcej vzájomnej dohode s L. F. uzatvoril s nimi ústnu zmluvu o pôžičke na základe, ktorej mu poškodení požičali finančnú hotovosť vo výške 800 € a ktorú sa zaviazal vrátiť v lehote do 02. 03. 2020, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke a preberania finančných prostriedkov vedel, že tieto finančné prostriedky nebude môcť poškodeným v dohodnutej lehote vrátiť, pretože mal dlhodobé finančné problémy a boli voči nemu vedené aj viaceré exekúcie,

-dňa 03. 03. 2020 v rodinnom dome na adrese G. H., I. N. XXX/XX, okr. Poprad vedomý si toho, že poškodení O. F., nar. v roku 1941 a L. F., nar. v roku 1940, obidvaja trvale bytom G. H., I. N. XXX/XX sú osobami vyššieho veku a že je u nich znížená schopnosť chápať a správne vyhodnocovať okolnosti súvisiace s dispozíciou s finančnými prostriedkami, zneužil tento ich stav a po predchádzajúcej vzájomnej dohode s L. F. uzatvoril ústnu zmluvu o pôžičke na základe, ktorej mu poškodení požičali finančnú hotovosť vo výške 2.100 €, ktorú sa zaviazal vrátiť v lehote do 06. 03. 2020, pričom už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke a preberania finančných prostriedkov vedel, že tieto finančné prostriedky nebude môcť poškodeným v dohodnutej lehote vrátiť, pretože mal dlhodobé finančné problémy a boli voči nemu vedené viaceré exekúcie, čím takto pokračovacím konaním uviedol poškodených M. F., L. F., O. F. a L. F. do omylu a spôsobil im škodu v celkovej výške 2.900 €.

Obžalovaný A. B. v podstate spáchanie predmetných skutkov nepopieral a bránil sa len tým, že mal úmysel poškodeným osobám požičané peniaze vrátiť. Obžalovaný súčasne priznával, že v čase pôžičiek bol v nepriaznivej finančnej situácii pre svoje finančné problémy, ktoré mu však podľa neho mali spôsobiť iné osoby (L. L. H., T. L.), alebo cudzia banková inštitúcia, ktorá mu nevyplatila údajne čiastku cca 400 000,- eur napriek tomu, že on požadované príslušné bankové poplatky cca vo výške 20 000,- eur zaplatil, čo však nemalo žiadny relevantný vplyv na predmetné skutkové konštatovania konajúceho súdu, vzhľadom na obsah ďalších dôkazov, na ktoré bolo poukázané v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia v podobe výpovedí poškodených osôb a v podobe listinných dôkazov.

Konajúci súd po takto ustálenom skutkovom stave súčasne konštatoval, že obžalovaný sa z hľadiska právnej kvalifikácie dopustil konania, ktoré po všetkých stránkach vykázalo znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a § 138 písm. j/ Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaný spoločným pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a skutky spáchal na osobách vyššieho veku a na viacerých osobách, s poukazom na príslušné ustanovenia Trestného zákona a na právne úvahy konajúceho súdu, ktoré vyplývajú z vyššie uvedených dôkazných prostriedkov.

Zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, na chránenej osobe v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a na viacerých osobách v zmysle § 138 písm. j/ Trestného zákona.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona sa väčšou škodou rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok škody malej, t. j. škody prevyšujúcej sumu 266,--eur.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach.

Cudzím majetkom sa rozumejú veci, pohľadávky, ako aj iné majetkové práva a hodnoty, ktoré vlastnícky nepatria páchatelovi.

Škodou na takomto majetku je majetková ujma alebo reálny úbytok z hmotnej podstaty, ako aj ujma na zisku.

Obohatením sa rozumie neoprávnené zväčšenie svojho majetku alebo majetku iného.

Omylom je nezhoda vedomostí alebo predstáv poškodeného so skutočným stavom veci a páchatel uvádza niekoho do omylu spravidla aktívnym konaním, keď predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci. O omyl ide aj vtedy, keď podvádzaná osoba alebo podvádzané osoby nemajú o rozhodujúcej okolnosti žiadnu predstavu alebo sa domnievajú, že sa nemajú čoho báť alebo obávať (v danom prípade vrátenia pôžičky). Omyl sa môže týkať aj skutočností, ktoré ešte len majú nastať, ale páchatel o nich musí vedieť už v dobe, keď sa obohacuje na úkor iného, alebo keď využije omyl iného i keď sám omyl vyvolať nemusí, ale k nemu prispeje.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku – osoba staršia ako 60 rokov.

Podľa § 138 písm. j/ Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách – najmenej na troch osobách.

Vykonané dôkazy, vrátane výpovede samotného obžalovaného A. B. objektívne preukázali, že obžalovaný už v čase pôžičky od poškodených M. F., L. F., O. F. a L. F. vedel, že pôžičky ani v dohodnutej lehote a ani neskôr nevráti, keďže i sám priznával, že v tom čase mal finančné problémy, nepriaznivú a zlú finančnú situáciu.

Obžalovaný mal vedomosti i o prebiehajúcich a viacerých exekučných konaniach, ktoré sa voči nemu v čase pôžičiek od poškodených osôb viedli a v ktorých sa vymáhali istiny s príslušenstvom vo

výške presahujúcej reálne možnosti obžalovaného vrátiť poškodeným osobám predmetné pôžičky a v dohodnutej dobe. Výšky pôžičiek síce nepresahovali väčšiu sumu, ale pre obžalovaného to boli podľa konajúceho súdu pôžičky priam existenčné.

Obžalovaný mal podľa súdu vedomosť aj o veku poškodených osôb, keďže sa jednalo o príbuzných jeho manželky, napriek tomu zneužil tento ich vek a stav nato, aby od nich získal finančné prostriedky, hoci vedel, že im tieto nebude môcť riadne, včas a v dohodnutej dobe vrátiť.

Samotní poškodení M. F., rok narodenia XXXX, L. F., rok narodenia XXXX, O. F. rok narodenia XXXX a L. F., rok narodenia XXXX vo svojich výpovediach zhodne uvádzali, že k pôžičkám pre obžalovaného došlo najmä preto, že L. B. – manželka obžalovaného A. B. bola ich rodinným príslušníkom, že ich jej bolo ľúto a že aj z toho dôvodu sa o dôvody pôžičky bližšie nezaujímali, čo obžalovaný aj využil. Obžalovanému a jeho manželke poškodení dôverovali až do takej miery, že o pôžičkách nespísali písomnú dohodu alebo iný písomný doklad.

Obžalovaný A. B. z hľadiska subjektívnej stránky podľa konajúceho súdu konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Z listinných dôkazov viazucich sa k osobe obžalovaného v podobe odpisu registra trestov, príslušných lustrácií v systémoch Generálnej prokuratúry SR, súdov a MV SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 47T/67/2020 zo dňa 27.4.2021, právoplatného dňom 27.4.2021 pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon, ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov, t. j. do 28.4.2026, spolu s probačným dohľadom a povinnosťou nahradiť spôsobenú škodu poškodeným stranám podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona, resp. s povinnosťou nahradiť poškodenej osobe spôsobenú škodu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku. Predmetným rozsudkom bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súčasne zrušený výrok o vine, výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré mali vo výroku o vine svoj podklad, z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/51/2019 zo dňa 30.8.2019, právoplatného dňom 6.11.2019, ktorý mu bol uložený pre zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona, ako páchatelovi a fyzickej osobe, ale zároveň ktorým bola spoločnosť MITORA s. r. o. uznaná za vinnú pre zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona, ako právnická osoba, v ktorej bol obžalovaný konateľom i to, že obžalovaný má v evidencii správnych deliktov a priestupkov i ďalšie 3 záznamy za iné protispoločenské konania, majúce znaky priestupkov na úseku dopravy.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal konajúci súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady, ktoré sú platné pre ukládanie trestov, prihliadol nato, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne k tomu, aby uložený trest iných odradil od páchania trestných činov.

Konajúci súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následky, formu zavinenia, pohnútku a motív konania obžalovaného, na samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, bez zistenia akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona a to i v zmysle § 36 písm. k/ Trestného zákona (napriek tomu, že poškodeným osobám bola spôsobená škoda nahradená, keďže zo strany obžalovaného nebola uhradená škoda vo vzťahu k ďalším poškodeným osobám v trestných veciach vedených na Okresnom súde Žilina, sp. zn. 47T/67/2020 a Okresnom súde Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/51/2019), ale so zistením priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, berúc do úvahy i ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a v konečnom dôsledku i ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na nasledovné skutočnosti. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, teda aby trest plnil tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu.

Podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona sa za priťažujúcu okolnosť považuje spáchanie viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestom odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel konajúci súd k záveru, že u obžalovaného A. B. sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov, s jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, keďže obžalovaný pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Konanie obžalovaného bolo konajúcim súdom z hľadiska právnej kvalifikácie vyhodnotené ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov. Pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere najmenej päť rokov a štyri mesiace až desať rokov a pri aplikácii § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona bolo obžalovanému potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o spoločnom treste odňatia slobody podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 47T/67/2020 zo dňa 27.4.2021, právoplatného dňom 27.4.2021 a to podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona vo výmere 3 /troch/ rokov výkon, ktorému mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 /päť/ rokov, s probačným dohľadom nad jeho správaním podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, spolu s povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému O. P., nar. X.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom Q. G. – L. J. D. K. XX škodu vo výške 22 124,43 eur, poškodenej L. J., nar. X.X.XXXX v Žiline, trvale bytom Q., O. F. XXXX/XX škodu vo výške 3 371,91 eur, poškodenej R. S., nar. XX.X.XXXX v Žiline, trvale bytom N., F. XXX škodu vo výške 1 787,- eur podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona a ktorým bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/51/2019 zo dňa 30.8.2019, právoplatný dňom 6.11.2019 a ktorým mu bol podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ rokov, výkon, ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 /troch/ rokov, s probačným dohľadom nad jeho správaním podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Konajúci súd uzatvára, že účel trestu a náprava obžalovaného sa nedá dosiahnuť uložením iného druhu trestu, alebo inej výmery trestu odňatia slobody, pretože podľa neho vyššie uložený trest zodpovedá tak konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobených následkov, ako aj samotnej osobe obžalovaného, ktorá napriek predchádzajúcim právoplatným odsúdeniam za takmer totožné trestné činy, právne kvalifikované ako pokračujúce zločiny sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a hrozbe novej premeny trestu odňatia slobody alebo uloženia nepodmieničného trestu odňatia slobody, v prípade, že poruší podmienky predchádzajúcich skúšobných dôb alebo právoplatne mu uložených iných príkazov a povinností pácha trestnú činnosť i naďalej a ako je zrejmé z predmetných rozhodnutí Okresného súdu Žilina a Okresného súdu Rimavská Sobota najmenej od roku 2015 a to tak ako páchatel' podľa § 19 Trestného zákona, ale aj ako právnická osoba v zmysle zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb.

V tejto súvislosti konajúci súd poukazuje i nato, že obžalovanému ako konateľovi právnickej osoby MITORA s. r. o. bol právoplatne uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze uzatvárať zmluvy, ktorých predmetom je vymáhanie nárokov mandanta mandatárom voči povinným osobám za škodu spôsobenú na majetku, na zdraví alebo škodu spôsobenú zásahom do osobnostných práv, ako aj nároky voči tretím osobám na poistné plnenia po dobu 5 rokov a je teda vylúčené sa objektívne domnievať, aby si obžalovaný v predmetnej trestnej veci, ale i v predchádzajúcich trestných veciach dobrovoľne, riadne a včas splnil i svoje predchádzajúce finančné záväzky a pohľadávky v zmysle doteraz mu uložených povinností vyplývajúcich z rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 47T/67/2020 zo dňa 27.4.2021, právoplatného dňom 27.4.2021 alebo z jednotlivých exekučných príkazov, čo na druhej strane reálne predpokladá pokračovanie v páchaní trestnej činnosti obžalovaným A. B. a aj preto by iný druh trestu a jeho výmery na prevýchovu a nápravu obžalovaného nebol zákonný, odôvodnený a účelný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.